

מסכת שבת

פרק א משנה ג

לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה, שםא ישכח ויצא. ולא
הלבלר בקלמוסו. ולא יפלה את פליו, ולא יקרא לאור הנר.
באמת אמרו, החזן רואה היכן תיבוקות קוראים, אבל הוא לא
יקרא. כיוצא בו, לא יאכל הזב עם הזבה, מפני הרגל עברה: